

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 13 februari 1933 kl. $\frac{1}{2}$ 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om gäldande i visst fall ur kyrkofonden av pensionsavgift till prästerskapets änke- och pupillkassa.

Genom en den 13 januari 1933 dagtecknad, till laguskott hänvisad proposition, nr 26, vilken behandlats av första laguskottet, har Kungl. Maj:t under återopande dels av kyrkomötets vid propositionen fogade skrivelse den 1 september 1932, nr 31, i anledning av väckt motion angående gäldande ur kyrkofonden av pensionsavgift, belöpande å innehavare av prästerlig emeritilön, dels ock av propositionen närlagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för den 13 januari 1933 föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

Lag om gäldande i visst fall ur kyrkofonden av pensionsavgift till prästerskapets änke- och pupillkassa.

Häri genom förordnas som följer:

Till prästerskapets änke- och pupillkassa utgående pensionsavgift, belöpande å teologie professor, som innehaft kyrkoherdetjänst i prebendepastorat och före inträdet i pensionsåldern fått lämna prebendet, skall, sedan han avgått med pension från professuren, gäldas ur kyrkofonden.

De närmare föreskrifterna angående avgiftens inbetalning meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft å dag, Konungen bestämmer.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Enligt lagen den 9 december 1910 om emeritilöner för präster äro kyrkoherdar i prebendepastorat uteslutna från rätten till emeritilön. Såsom prästmän äro de emellertid delaktiga i prästerskapets änke- och pupillkassa.

Genom proposition till 1932 års riksdag, nr 101, framlade Kungl. Maj:t förslag till lag om gäldande ur kyrkofonden av pensionsavgift, belöpande

å innehavare av prästerlig emeritilön med flera. Däri stadgades, bland annat, att pensionsavgift till nyssnämnda kassa för kyrkoherde i prebendepastorat, som avgått från kyrkoherdetjänsten i sammanhang med avgång med pension från den professur, varmed kyrkoherdetjänsten vore förenad, skulle gäldas ur kyrkofonden.

Efter hemställan av utskottet (utlåtande nr 23) biföll riksdagen propositionen.

Jämväl 1932 års kyrkomöte godkände därefter förslaget, varpå lag i ämnet utfärdades den 28 oktober 1932.

I anledning av en vid kyrkomötet väckt motion beslöt emellertid kyrkomötet att tillika antaga ett av kyrkomötets särskilda utskott utarbetat förslag till lag om gäldande i visst fall ur kyrkofonden av pensionsavgift till prästerskapets änke- och pupillkassa, vilket förslag var av enahanda lydelse som det genom förevarande proposition framlagda förslaget.

Kyrkomötet avlät skrivelse härom till Kungl. Maj:t den 1 september 1932 (nr 31).

Vid anmälan av detta ärende i statsrådet har föredragande departementschefen erinrat, att det av kyrkomötet för dess del antagna lagförslaget syntes genom sin begränsade räckvidd bliva av mycket tillfällig karaktär, samt förklarat, att han för sin del icke hade något att erinra mot att detsamma underställdes riksdagen.

Utskottet.

Utskottet har vid granskning av förslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 februari 1933.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren; herrar *Åkerman*, *Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck*, *Borell*, *Larsson* i Lerdala, *Norling*, *Bissmark* och *Julin*;

från andra kammaren: herrar *Linnér*, *Lindqvist*, *Hedlund* i Östersund och *Westman*, fru *Östlund* samt herrar *Olsson* i Rimforsa, *Olsson* i Mellerud och *Johanson* i Huskvarna.
